

Estadístiques que no reflecteixen la realitat de les dones

Escrit per Diva Criado. La Independent
dijous, 12 d'abril de 2018 13:49

Foto:DC

No hi ha estadístiques que reflecteixin la realitat de les dones, o si n'hi ha, són tan pobres que no són fiables. Sembla un debat freqüent i perpetu en què les institucions cauen amb freqüència. Aconseguir situar el tema davant la societat, els mitjans i el sentit comú, ens competeix a totes.

Dues notícies dissimilis entre sí, que es produïen aquest mes passat a Catalunya, serien de molta utilitat si poguéssim mesurar els factors de risc. Es tracta dels trastorns afectius i el risc cardiovascular; i l'acompanyament a víctimes de violència de gènere i les seves famílies en processos judicials. Les dues suggereixen accions ràpides.

Trastorns afectius i el risc cardiovascular

En aquest estudi d'aquests trastorns no hi ha estadístiques que reflecteixin la tendència de les dones a patir-la en qualsevol edat. Estudis recents demostren però, que les MCV són la principal causa de mort de dones, coexistent una bretxa de coneixement pel que fa als mecanismes per tractar-les.

Segons Woman, Cardiovascular Risk Factors, que va portar a terme el 2015 una avaluació dels factors de risc als USA, (sense estadístiques) al·ludeix que, tot i que les dones es beneficien més d'una relativa protecció cardiovascular fins a la menopausa, fet que es reflecteix en la menor incidència d'esdeveniments coronaris a l'edat fèrtil, es subestima el risc de patir una malaltia cardíaca amb l'erroni concepte d' "estar protegides" contra la malaltia cardiovascular.

Esmenta l'informe, que en disminuir els estrògens, s'incrementa la prevalença de l'ECV com a primera causa de mort en dones majors de 65 anys. En iniciar la postmenopausa, hi ha major associació entre símptomes depressius i riscos de desenllaços cardiovasculars.

D'altra banda, investigacions realitzades per la [Universitat de Yale a New Haven](#) (USA), també sense estadístiques, mostren que les dones joves tenen més estrès que els homes i una major taxa de mortalitat després d'un infart.

Igualment indica, que les dones pateixen més infarts silencis després dels 55 anys, la qual cosa podria explicar la major prevalença de diabetis i l'aparició de símptomes atípics com malestar abdominal, fatiga, nàusees, mal de coll, d'esquena i dispnea. Cal anotar que les investigacions es basen en l'estudi d' una mostra realitzada a dones i homes hospitalitzats per infart similar, als Estats Units, Espanya i Austràlia, donant com a resultat que van ser més les dones que van patir la malaltia o van saber de la mort d'una persona de la família.

A Catalunya una investigació amb el títol: Trastorns afectius i risc cardiovascular de la població general: efecte diferencial dels mecanismes fisiopatològics ", avançada pel personal d'investigació de l'IMIM, IDIBGI i IDIAPJGol, determina el grau d'associació de factors de risc cardiovascular amb la presència de trastorns afectius responsables de la depressió. Van trobar estimacions epidemiològiques basades en dades poblacionals associats a MCV en general, però no mostren el risc de la població femenina en particular.

Encara que l'activitat física regular i el manteniment d'una dieta saludable són probablement les formes més significatives per prevenir la malaltia cardiovascular, l'estat de salut mental pot proporcionar una estratègia preventiva addicional contra el risc de patir-la, però, és evident que en no existir un compromís governamental que fomenti estadístiques desenvolupades per les institucions, i una assignació de pressupost real que garanteixi les investigacions, no hi ha la possibilitat de conèixer la realitat que pateix la població.

Acompanyament a les víctimes de violència de gènere i les seves famílies en processos judicials

Indubtablement mesuradors de violència de gènere n'hi ha, i molts. Estadístiques serioses, també. Gràcies a elles s'ha visibilitzat aquesta xacra social. No obstant això, sembla que hi ha una assignatura pendent amb el sistema judicial, ja que les estadístiques van per una banda i el sistema per un altre, inclòs el maltractament judicial que algunes víctimes de violència de gènere denuncien. Succeeix quan van als jutjats a declarar el maltractament i pateixen el maltractament d'alguns jutges, quan aquets posen en dubte la seva credibilitat.

Després de denunciar per maltractaments moltes dones s'enfronten a llargs anys en un procés judicial, algunes culpabilitzades i condemnades passen de víctimes a victimaries, a més, quan al condemnat se li concedeix la suspensió de presó per reinserció social, aquest subjecte generalment repeteix, sense que la justícia en faci el seguiment oportú, deixant desprotegida a la víctima.

A principis d'aquesta setmana ens sorprenia a Catalunya, la notícia de la mort d'una dona a Blanes a mans del seu marit de qui s' estava divorciant, els fills de la parella que eren al domicili i que van presenciar els fets van resultar ferits.

Aquesta mort com moltes altres, podria haver-se evitat. En aquest cas, la parella es trobava des de feia mesos en un procés de separació. Quantes vegades hauria acudit aquesta dona al jutjat, demanant protecció o sol·licitant accelerar el procés de divorci?. Què van fer els jutges, fiscals, advocats, equips de valoració? Simplement van deixar passar el temps.

La dilació en els processos també hauria de ser motiu de sanció, encara que alguns jutges al·leguin manca de recursos i els terminis en el procediment, que sigui dit de passada, són per a les parts i no per als jutjats, la negligència, falta de coneixement i la falta de capacitat resolutiva en l'exercici, també haurien de ser valorats.

Estadístiques que no reflecteixen la realitat de les dones

Escrit per Diva Criado. La Independent
dijous, 12 d'abril de 2018 13:49

La notícia de l'ampliació a tots els jutjats de Catalunya del servei per acompanyar víctimes de qualsevol delictes, estaria bé, si a més, existissin índexs reals de processos judicials per violència masclista, registres de violència vicària (aquella que s'exerceix a tercers per fer-li mal a la dona) familiars, mainada maltractada, assassinats pels seus pares o per la parella d'aquests. També, de l'estat dels processos per violència masclista.

Crida l'atenció que en l'informe presentat a principis del mes passat, sobre el model d'atenció a víctimes del delictes a Catalunya, no s'especifiqui el resultat diferencial per delictes, tampoc reflecteix el nombre de víctimes per violència de gènere i quants van ser els processats pel mateix fet.

El Departament de Justícia a través de les OAVD presenta una mostra general d'atenció durant el 2017 entre homes i dones. De 9.190 víctimes, 363 van ser ateses pel Servei d'acompanyament a judici, (l'atenció es presta indistintament a qualsevol delictes, encara que sigui lleu), 928 atesos en el marc del Programa d'atenció a la compareixença davant els jutjats VIDO, però no especifica a quins delictes es refereix.